

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਬੂ ਭੂਮੀ ਹੈ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਰਵੋਤਮ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਇਥੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਆਦਮ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਇੱਥੇ ਬੈਠਕੇ ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਦਮ ਮਤਲਬ ਆਦਮੀ, ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ, ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਦਾਦਾ ਦੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਵੀ ਲਕਸ਼ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਅੰਗ ਨਾਲ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤਾਂ ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ - ਉਹ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਤਮੋਧਾਨ ਅਤੇ ਜੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋ ਗਏ ਪੁੰਨਿਆ ਆਤਮਾ ਸਤੋਧਾਨ। ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਰਕ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਭਾਗਵਤ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਨਾਮ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਜੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਰਾਜਯੋਗ ਤੇ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ ਆਕੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਦੇਵਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਪੇੜੀਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਥਵਾ ਪਰਮਧਾਮ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਸਟਾਰਜ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੈ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ ਜੋ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋ। ਸ੍ਰਰਗ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਸਾਂਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਚੱਕਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੂਫ਼ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਹੈ ਮਾਈ ਬਾਪ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬੱਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਆਦਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਦਮ ਮਾਨਾ ਆਦਮੀ। ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਨਾ, ਤਾਂ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਐਡਮ ਨੂੰ ਆਦਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਐਡਮ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਐਡਮ ਮਤਲਬ ਆਦਮੀ। ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਦੇਵਤਾ। ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਹੈ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਵਿੱਚ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਵਰਲਡ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਸਭ ਹਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੰਡਰ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੰਡਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵੰਡਰ ਹੈ - ਹੈਵਨ, ਸ੍ਰਰਗ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਵੈਲਊਜ਼ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਇਹ

ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ - ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਆਬੂ ਪਰਵਤ। ਤਾਂ ਬਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - (ਸਰਵੋਤਮ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ) ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਇਥੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸ੍ਰਵ ਤੀਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੀਰਥ ਆਬੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤੀਰਥ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਜਾਕੇ ਉੱਥੇ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੈਵਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਈ ਖਰਚਾ ਲਗਿਆ? ਬਗੈਰ ਕੋੜੀ ਖਰਚੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕਿੰਨੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣ ਗਈ। ਰਾਜਯੋਗਿਨੀ ਬਣ ਗਈ ਨਾ। ਮਮਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ! ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਇਸ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ ਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬੁਰਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਵਿਕਾਰੀ ਮਾਰਗ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਸਦਾ ਹਨ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਯੋਗਬਲ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਾਵੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਸੀ, ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰੰਤੂ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਹ ਹਠਯੋਗੀ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਚਿਨਮਯਨੰਦ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਹ ਕਹਿ ਦੇਣ ਕਿ ਸੱਚਮੁਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਵਾਏ ਬੀ. ਕੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਸ। ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਲੇ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਣਗੇ, ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਦੀ- ਅਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪ ਲੀਲਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸਤਗੁਰੂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਮਾਇਆ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਬਹੁਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਕੰਮ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜੇ, ਪ੍ਰਜਾ ਹਾਲੇ ਸਭ ਬਣਨੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਲਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਮੇਕਸ਼ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਮੇਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਥੇ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਗੱਪਾਂ ਗਪੇੜੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫੇਰ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਗੇ। ਮੇਕਸ਼ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੁਦਬੁਦਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਨਮੁੱਖ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਗਰਮ - ਗਰਮ ਹਲਵਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਗਰਮ ਹਲਵਾ ਕੌਣ ਖਾਂਦੇ ਹਨ? (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਝੱਟ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਬੈਠੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਔਖਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲੇਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਨੇ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਦਾ ਵੀ ਹਾਂ - ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਫੇਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਹਨਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹਾਰਥੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਾਇਆ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਾਵੀਰ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ - ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਅਕਲਮੰਦ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਚਮਤਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ

ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਗ਼ਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਦ ਤੱਕ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਏ ਨਾ। ਫੇਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਫੇਰ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਸਾਲਾ, ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸੰਬੰਧ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਈ - ਭਾਈ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਈਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਨ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰਾ ਗਿਆਨ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਧ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਸਰੇ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾਲ। ਕਿੰਨੇ ਮਹੀਨੇ, ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ, ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਪਾਸ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਸੇ ਦੇ ਬਾਦ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਘੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਅੰਗ, ਅੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦੀ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾ ਭਵ : ਜਿੱਥੇ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਅਰਥਾਤ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਦਦ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਦਦ ਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਆਫਿਕ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ ਸਹਿਜ, ਸਵਤਾ ਮਦਦ ਮਿਲਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੇ ਅਸੰਭਵ ਗੱਲ ਹੈ ਉਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਹੀ ਮਦਦ ਅਰਥਾਤ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀਆਂ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਜੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਮਾ ਕਰੋ।
